

ת"פ 33265/07/17 - מדינת ישראל נגד מיכאל זילין

בית משפט השלום בירושלים

21 ינואר 2021

ת"פ 33265-07-17 מדינת ישראל נ' זילין

תת"ע 10139-05-17 מדינת ישראל נ' זילין

בפני כבוד השופט ארנון איתן

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

מיכאל זילין

נאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של זיוף סימני רכב לפי סעיף 413ט לחוק העונשין, תשל"ז-1977, (להלן: "**חוק העונשין**"), נהיגה בפקיעת רישיון נהיגה מעל 6 חודשים לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תש"ל 1970 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), נהיגה ברכב ללא ביטוח (סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970, ונהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת איסור שימוש (תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום רישיונו של הנאשם פקע ביום 25.2.2006 וברשות הנאשם לא היה רישיון נהיגה תקף. נטען, כי במועד הרלוונטי לכתב האישום, הוצאה לרכב נושא לוחית רישוי 4213010 הודעת איסור שימוש על ידי בוחן משרד הרישוי.
3. על פי העובדות, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה עובר ליום 15.2.17, התקין הנאשם ברכבו לוחית זיהוי נושאת מספר 8636616 השייכת לרכב אחר. ביום 15.2.17 בשעה 19:15 או בסמוך, נתפס הנאשם כאשר הוא נוהג ברכבו, כאשר באותו המועד פג רישיונו של הרכב מזה כחצי שנה, לא הייתה לרכב פוליסת ביטוח תקפה, הוצאה לרכב הודעת אי-שימוש ע"י בוחן תנועה, ורישיונו של הנאשם לא היה בר תוקף באותו המועד. כמו כן הנאשם זייף את סימני הזיהוי של הרכב.
4. ביום 22.1.18 צירף הנאשם תיק תעבורה מספר 10139-05-17, בו יוחסו לו עבירות של נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (להלן "**פקודת רכב מנועי**"), ונהיגה ברכב כאשר תוקף רישיונו פג כשנתיים קודם לאירוע, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
5. על פי הנטען ביום 18.4.17 נסע הנאשם ברכב נושא לוחית רישוי 7830967 בדרך קדם במעלה אדומים כשתוקף רישיונו פקע ואין ברשותו פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב.

רישום תעבורתי:

6. לנאשם רישום תעבורתי הכולל 12 הרשעות קודמות, בכללן עבירות דומות של פקיעת רישיון, כשהאחרונה שבהן משנת 2011. בשנת 2012 נדון הנאשם למאסר למשך 60 יום שרוצה על דרך עבודות השירות וענישה

עמוד 1

נלווית, בגין ביצוע עבירות של נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות הגורמת נזק.

תסקירי שירות המבחן

7. ביום 29.3.18 הוגש תסקיר שירות המבחן בתיק 10139-05-176, אביא מתוכנו בתמצית.

הנאשם כבן 58, יליד רוסיה, נשוי ואב לשני ילדים בוגרים. משפחת הנאשם עלתה ארצה בשנת 2000. עם עלייתם החל הנאשם לעבוד בבית דפוס אך כעבור כ-4 שנים לקה באירוע מוחי ועבודתו הופסקה. לאחר מכן החל לעבוד כמאבטח בחברת שמירה, עבודה בה הוא עובד עד ליום זה. בשנת 2010, במסגרת עבודתו, נדקר הנאשם ע"י מחבל ואובחן לאחר מכן כסובל מ-PTSD. בגין כך מטופל הנאשם בטיפול תרופתי.

8. הנאשם נעדר רישום פלילי קודם, עם זאת בעברו הרשעה אשר התיישנה. בהתייחס לעבירה שבגינה הורשע בתיק זה ניכר היה כי הנאשם נטל אחריות מסוימת על מעשיו. הנאשם תיאר שבמועד בו נתפס נהג ברכבו השיב את נכדו לביתו, ואשתו היא זו שנהגה, אך מאחר וחשה ברע הוא החליף אותה והסיעה ל"טרם". לדבריו בזמן ההמתנה לרופא לקח את נכדו לביתו אז נעצר. לצד הכרה מסוימת בפסול שבמעשה חש הנאשם שפעל באופן נכון בהיבט המשפחתי. הנאשם טען שעקב מצבו הבריאותי והנפשי הוא נמנע לחלוטין מנהיגה מאז נעברו העבירות, והוא אינו מתכוון לשוב ולנהוג בעתיד. שירות המבחן התרשם כי עקב קשייו, התקשה הנאשם באותו אירוע לשלוט במעשיו האימפולסיביים, וזאת נוכח החרדות מהן הוא סובל. הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף 250 שעות זאת נוכח יציבותו התעסוקתית, נטילת האחריות על העבירה, היעדר עבר פלילי, כמו גם מצבו הפיזי והכלכלי.

9. ביום 16.5.19 הוגש תסקיר שירות המבחן בתיק 33265-07-17. בהתייחס לעבירות שבתיק זה, נטל הנאשם אחריות מסוימת למעשיו, ומצד שני צמצם מחומרת המעשים. הנאשם טען כי החליף את לוחית הזיהוי מטעמי חנייה, בלוחית מרכב אחר שבבעלותו. עוד ציין הנאשם כי היה מודע לכך שקיימת הודעת איסור שימוש על הרכב אך לא ייחס לכך חשיבות. שירות המבחן התרשם שעקב קשיי הקליטה בארץ, השפה והפרנסה, שם הנאשם את צרכי משפחתו בעדיפות על פני הציות לחוק ולמוסדות המדינה. עוד צוין הרקע המשפחתי הקשה של הנאשם אשר איבד את כל בני משפחתו הגרעינית, אם, אב ואח, אשר נפטרו במרוצת השנים ממחלת הסרטן. גם הפרעה פוסט טראומטית ממנה סובל הנאשם נתנה את אותותיה כמו גם הנזקים שנגרמו לו מהאירוע המוחי ממנו סבל. אלו, בהתאם לתסקיר הינם בבחינת גורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

10. בבחינת גורמי סיכוי תואר הנאשם כאדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, בעל יציבות תעסוקתית רבת שנים, מנהל חיי משפחה תקינים ומכיר בכך שעליו לשאת בעונש על מעשיו.

11. באשר להמלצה צוין כי קיימת התלבטות נוכח חומרת העבירות וריבויין, אך מאידך נשקלה עובדת היותו נעדר עבר קודם, בעל מגבלה פיזית ומפרנס עיקרי במשפחתו. בנסיבות אלו הומלץ על הטלת עונש הרתעתי בדמות מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, ולו לתקופה קצרה, עונש מאסר מותנה ופסילה מותנית.

12. ביום 24.9.19 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם מוכר לממונה בשל ריצוי עבודות שירות מתיק קודם. צוין, כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות במסגרתם. בחוות דעת מעודכנת שב הממונה על עמדתו זו.

תמצית טיעוני הצדדים

13. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה כי לחובת הנאשם 12 הרשעות קודמות מתוכן 6 עבירות דומות של נהיגה ללא רישיון, והנאשם אף ריצה עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. בהתייחס למתחם הענישה ציינה המאשימה, כי הוא נע בין תקופת מאסר קצרה ועד ל-18 חודשי מאסר. בהתייחס לעבירת הזיוף הפנתה המאשימה לתחכום שבמעשה ולתכנון המוקדם. הוסף, כי מתסקירי שירות המבחן ניתן ללמוד שחרף נטילת אחריות מסוימת, הנאשם הצדיק את מעשיו ולא ניכר שמורא החוק חל עליו. אף שירות המבחן עצמו לא סבר שלנאשם אופק טיפולי, והוא המליץ על מאסר שירוצה בעבודות שירות. נוכח כל אלו עתרה המאשימה להטלת 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מע"ת, קנס, פסילה בפועל ופסילה מותנית.

14. הסנגור ציין בטיעונו כי הנאשם נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים יציב. באשר לעבירות התעבורה נטען, כי המדובר בעבירות שנסיבותיהן מקלות. בהתייחס לעבירת זיוף סימני הרכב נטען כי הנאשם פעל באופן בלתי מתחכם בנסיבות בהן לא עלה בידו לקבל רישוי לכלי הרכב שברשותו, ואת נהיגתו של הנאשם בהיותו בלתי מורשה הסביר בנסיבות חריגות בהן אשת הנאשם חשה ברע ונזקקה לטיפול רפואי דחוף. הסנגור גם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, וציין שבעת שנפצע בפגיעה פעל לבדו בגבורה כנגד מחבל חמוש בסכין. הוסף, כי נוכח סמיכות המועדים ומהות העבירות יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים, ולקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, זאת גם נוכח נסיבותיו האישיות. הסנגור ביקש כי בית המשפט יחרוג לקולא ממתחם הענישה, נוכח סיכויי שיקומו של הנאשם, ובהתחשב בעובדה שהוא פועל בכל כוחו להסיר את המכשול לחידוש רישיונו. עוד ביקש הסנגור כי נוכח מצבו הרפואי של הנאשם יוטל עליו עונש התואם את מצבו זה.

מתחם הענישה ההולם

15. סבורני כי בהתאם להלכה, במקרה דנן יש לקבוע מתחם נפרד לכל אירוע, שכן המדובר בשני אירועים שטווח של חודשיים ימים מפריד ביניהן, בנסיבות שונות, כאשר בתיק המקור לוותה הנהיגה גם בפעולת זיוף סימני הרכב.

16. מתחם העונש נקבע לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).

17. במקרה שלפני פגע הנאשם בערכים הנוגעים בעיקר בביטחון הציבור ומשתמשי הדרך. מעבר לסיכון שבנהיגה בהיותו בלתי מורשה משך תקופה ארוכה, הרי שהשימוש שנעשה על ידי הנאשם ברכב אשר הוצא לגביו "איסור שימוש", יצר סיכון כפול. אך בכך לא די, שכן הנאשם זייף את לוחיות הרישוי של הרכב, כשהמסקנה המתבקשת מהמעשה היא שהדבר נעשה מתוך מטרה להמשיך ולעשות שימוש בכלי הרכב לאחר שנאסר עליו להעלות את הרכב על הכביש מטעם שהינו ביטחוני. בהקשר זה יש להוסיף, כי טיעוני ההגנה בדבר היעדר כוונה, היעדר חומרה או קיומן של נסיבות שהצדיקו את ביצוע העבירות יכולות ללמד על העדר נטילת אחריות, והעדר מודעות בדבר הסיכון הנשקף לציבור מביצוע אותם מעשים. אדגיש בעניין זה, כי על אף שלא נגרם נזק כלשהו ממעשי הנאשם, הרי שהסיכון מאותם מעשים מתקיים כבר בעת ביצוען של העבירות.

18. במסגרת רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' מוראד אבו לבן** (8.5.07) נקבע כי אדם הנוסע ברכבו בעת פסילת רישיון, מסכן נהגים והולכי רגל כאחד ומבטא זלזול בצווים של בית-המשפט. בנסיבות אלו אין להתחשב בחייו הנורמטיביים של הנאשם ובמידת הפגיעה בו כשיקול יחיד להקל בעונשו, וזאת נוכח חומרת העבירה. ברע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (24.1.11) ציין כב' השופט רובינשטיין (בתוארו אז) שעבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו בעת נהיגה כזאת, והטלתם על קופת הציבור.

19. במסגרת רע"פ 3878/05 **בנוזי נ' מד"י** (26.5.05) ציינה כב' השופטת פרוקצ'יה כי "נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט. עניינו של המבקש חמור פי כמה, נוכח העובדה שנהיגתו במצב של פסילת רישיון נעשתה בעת שהיה תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רישיון. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוסף למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל זלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחובתו הבסיסית לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של בני הציבור".

20. באשר למתחם הענישה ההולם, ברע"פ 8013/13 **אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל** (18.12.13) אישר בית המשפט העליון עונש של שנת מאסר בפועל ו-4 שנות פסילת רישיון שהוטלו על נאשם שנהג בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה. כב' השופט סולברג ציין כי "העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות, על מנת שהמבקש יפנים סוף סוף דבר ברור ופשוט: אין לנהוג ללא רישיון נהיגה..".

21. מעיון בפסיקה ניתן ללמוד כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות דומות עומד לרוב על עונש מאסר בפועל הנע בין מספר חודשים ועד ל-18 חודשי מאסר.

ברע"פ 6976/16 **מאמון טוויל נ' מדינת ישראל** (12.9.16) אושר גז"ד בעניינו של נאשם בזיוף סימני רכב, זיוף מסמכי רכב, נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון וללא ביטוח, בו הושתו על הנאשם, בעל עבר תעבורתי עשיר, 7 חודשי מאסר בפועל, 5 חודשי מע"ת בעבירת פשע, 3 חודשי מע"ת בעבירת עוון, פסילת רישיון לשנה בפועל ופסילה ע"ת.

בפס"ד **מסעוד הנז'** נקבע כי מתחם הענישה הראוי בעבירות של נהיגה בזמן פסילה בלא רישיון נהיגה תקף ובלא ביטוח הוא מאסר בפועל בן 7 חודשים ל-20 חודשים.

ברע"פ 4477/11 **אלי נחמן נ' מדינת ישראל** (16.6.11) נדון ערעור על פס"ד של בימ"ש לתעבורה בו נדחה הסדר טיעון שהוסכם בו שיוטלו על נאשם בעבירות נהיגה ללא רישיון בתוקף, ללא פוליסת ביטוח וללא רישיון רכב, 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט לתעבורה הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, ופסה"ד אושר בבית"ש המחוזי ובבימ"ש העליון.

בפל"א 7366-12-16 **מדינת ישראל נ' איל ליפשיץ** (15.01.18), בנסיבות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה תקף למעלה מ-6 חודשים, ללא פוליסת ביטוח תקפה וללא רישיון רכב, נגזרו על הנאשם 12 חודשי עמוד 4

מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על תנאי ל-9 חודשים שירוצה בחופף, פסילה למשך 36 חודשים ומאסר על תנאי.

בפ"ל 211-01-16 **מדינת ישראל נ' צרלי חן** (24.07.16), במקרה של נאשם שהורשע בעבירות נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ונהיגה ללא ביטוח, נקבע ששיקול הדעת הנתון לבית המשפט בגין עבירות דומות ורקע תעבורתי עשיר מצומצם, ועל כן הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, פסילה בפועל למשך 12 חודשים ופסילה על תנאי למשך 10 חודשים, חולטו 10,000 ₪ והנאשם חויב בהפקדת 20,000 ₪ נוספים כהתחייבות. עוד נקבע שאין להתחשב בימי מעצר האיזוק האלקטרוני לשם הקלה בעונש המאסר אלא לעניין חודשי הפסילה בלבד.

22. בגזר הדין בתת"ע 7261-01-18 **מדינת ישראל נ' נתשה גמאל** (14.2.19) ציינתי במקרה של נאשם שלחובתו עבר תעבורתי עשיר, לרבות 4 עבירות של נהיגה בזמן פקיעת רישיון, שמתחם הענישה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, למי שזו לו עבירה ראשונה, הינו החל ממאסר על תנאי ועד למאסר קצר בפועל ורכיב פסילה למשך מספר חודשים, אולם כלפי מי שבעברו עבירות דומות ואף מאסר מותנה, ומועד הפקיעה הינו ארוך, דינו הינו החל ממאסר למשך מספר חודשים (שניתן לרצותו בעבודת שירות) ועד ל- 12 חודשי מאסר. לכך מתווספים שיקולים נוספים הנוגעים בתדירות ביצוע העבירה, אורך הפקיעה, האם המחדל הוסר, ונסיבותיו האישיות של הנאשם. באותו המקרה, חרף המלצות חיוביות אודות הנאשם משירות המבחן מצאתי שאין מקום להאריך את תוקף התנאי, כפי שנתבקש, ועל כן גזרתי על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, הפעלת 5 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה קודמת שירוצו באופן חופף, 8 חודשי פסילה בפועל ו- 8 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

23. אציין כי במקרים חריגים ביותר קבע בית המשפט שיש לבטל את ההרשעה, אך מדובר בנסיבות חריגות ביותר שאינן רלוונטיות לענייננו. ראה לדוגמה: תת"ע 5985-05-11 **מדינת ישראל נ' מיטל פרגמנט** (13.05.13) וכן ת"פ 12342-08-09 **מדינת ישראל נ' אדם הייב עיתה** (13.12.10).

24. במקרים של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש לרוב נגזר עונש של פסילת רישיון למשך התקופה המינימלית הקבועה בחוק לצד עונשים נלווים. ראה: פסק דיני בתת"ע 6404-01-18 **מדינת ישראל נ' ג'אבר רנדה** (1.2.18) בו נגזרו פסילה ל-45 ימים, פסילה על תנאי וקנס; תת"ע 5049-09-17 **מדינת ישראל נ' נבארי סלימאן** (29.10.17) בו נגזרו על הנאשם 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס; תת"ע 2758-05-14 **מדינת ישראל נ' רמזי פרעון** (31.12.15) בו במקרה של נהיגה ברכב לגביו ניתנה הודעה בתוספת היעדר רישיון נהיגה תקף אושר הסדר של פסילה למשך 3 חודשים, מע"ת ל-3 חודשים וקנס.

25. לאור האמור אני קובע שמתחם הענישה ההולם הינו החל ממאסר למשך מספר חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד למאסר בפועל למשך 18 חודשים, זאת לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש בתוך הענישה שנקבע:

26. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף עמוד 5

40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 58 נשוי אב לשני ילדים בוגרים. הנאשם הודה בבית משפט בעבירות שיוחסו לו והוא צירף תיק נוסף. הנאשם נעדר עבר פלילי, אך לחובתו ניצב עברו התעבורתי הכולל ריבוי עבירות דומות, אם כי המדובר בעבירות ישנות יחסית. הבאתי בחשבון גם חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, וכן ובעיקר את התרשמותו הכללית של שרות המבחן וגורמי הסיכוי עליהם עמד בתסקירו.

27. בנוסף הבאתי בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם הסובל ממספר מוגבלויות פיזיות הנובעות מאירוע מוחי בעברו, אירוע חבלני, מוגבלות ברגלו ומחרדות. בנוסף לכך נדרש הנאשם גם לפרנס את משפחתו, והטלת עונש מאסר ארוך בנסיבות העניין יפגע בתא המשפחתי. כפי שמסר לי הסנגור בטיעוניו- הנאשם החל בתהליך לחידוש רישיונו, ואף אם טרם סיים הליך זה, הרי שמעשהו זה מצביע על רצונו לצאת ממעגל ביצוע עבירות התעבורה. בנוסף, ומאז אותם אירועים לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

28. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבור כי ישנו מקום לגזור במקרה זה עונש מאסר קצר, כפי שהומלץ, שיוצא על דרך עבודות השירות, עונש אשר מצוי בתחתיתו של מתחם הענישה- זאת לצד ענישה נלווית כפי שיפורט להלן:

א. 70 ימי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות ב"עזר מציון" ברחוב בית הדפוס 11 ירושלים. הממונה יעדכן במועד תחילת עבודות חדש בתוך 60 יום.

ב. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות בניגוד לסעיף 10 א' או 67 לפקודת התעבורה או עבירה בניגוד לסעיף 413 ט לחוק העונשין.

תשומת לב הנאשם כי העונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הינו מאסר בפועל.

ג. 12 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה. הפסילה תימנה מהיום. הנאשם פטור מהפקדת רישיון.

ד. 5 חודשי פסילה וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע. (למעט עבירות ביטוח).

ה. קנס בסך 750 ₪ ב- 3 תשלומים חודשיים החל מיום 4.4.2021.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.

21 ינואר 2021